

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 8 marca 2024 roku

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 190/24/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236)

przedstawiam stanowisko,

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903, z późn. zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, że Spółka w opisanym we wniosku stanie faktycznym nie jest zobowiązana do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy od hoteli i restauracji w przypadku, gdy:

1. hotele prowadzą działalność w zakresie:
  - a) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom korzystającym z noclegu, na miejscu – uznaję za prawidłową,
  - b) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom korzystającym z noclegu, na wynos – uznaję za prawidłową,
  - c) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej bez dodatkowej odpłatności osobom korzystającym z noclegu (w ramach opłaty za nocleg), na miejscu – uznaję za prawidłową,
  - d) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej bez dodatkowej odpłatności osobom korzystającym z noclegu (w ramach opłaty za nocleg), na wynos – uznaję za prawidłową,
  - e) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom niekorzystającym z noclegu, na miejscu – uznaję za prawidłową,
  - f) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom niekorzystającym z noclegu, na wynos – uznaję za prawidłową,
2. restauracje prowadzą działalność w zakresie:
  - a) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie

- klientom restauracji, na miejscu – uznają za prawidłową,
- b) oferowania napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie klientom restauracji na wynos – uznają za prawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 18 stycznia 2024 r. X, zwana dalej Stroną lub Spółką, złożyła przez pełnomocnika wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o opłacie produktowej” lub „Ustawą Produktową”, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej w postaci opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ww. ustawy.

Pismem znak: OS-WP-II.310. z 26.01.2024 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawo przedsiębiorców, do uzupełnienia wniosku poprzez:

1. wykazanie, że marszałek województwa mazowieckiego jest właściwym miejscowo organem do wydania interpretacji indywidualnej w niniejszej sprawie,
2. sformułowanie pytania czego dotyczy wątpliwość przedsiębiorcy,
3. opisanie w jasny i nie budzący wątpliwości sposób, oddzielnie dla hoteli oraz dla restauracji na czym polega oferowanie przez te podmioty produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Strona pismem z 05 lutego 2024 r. (data wpływu – 08.02.2024 r.) uzupełniła wniosek poprzez wykazanie właściwości Marszałka Województwa Mazowieckiego, sprecyzowanie pytania oraz swojego stanowiska w sprawie.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

„Spółka prowadzi działalność gospodarczą polegającą na dystrybucji produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej będących opakowaniami na rzecz hotelów oraz restauracji, które następnie pakują w nie napoje lub żywność celem dalszej sprzedaży.

Zgodnie z przepisem art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Opłata pobrana od użytkownika końcowego wnoszona jest na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana. Uznać ją zatem należy za daninę publiczną w rozumieniu art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 11 ac Ustawy Produktowej, przez „użytkownika końcowego”

rozumie się podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży. W ustawie brak jest definicji wykorzystania na potrzeby własne.

Od dnia 1 stycznia 2024 roku obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami - od tej daty obowiązkowe jest pobieranie opłaty od użytkownika końcowego zgodnie z art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej.”

Strona pismem z 05 lutego 2024 r. uzupełniła stan faktyczny w sprawie poprzez wskazanie na sposób korzystania przez hotele i restauracje z produktów jednorazowego użytku, tj.: ”Zarówno hotele, jak i restauracje, prowadzą działalność polegającą na oferowaniu swoim klientom napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej. Bez znaczenia na gruncie przepisu art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej pozostaje kwestia formy takiego oferowania, w szczególności czy następuje to w ramach umowy sprzedaży, czy bez dodatkowej odpłatności w ramach usługi hotelowej.

Forma oferowania produktów byłaby istotna jedynie w przypadku odsprzedaży napojów lub żywności pakowanych w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a nie oferowania napojów lub żywności pakowanych przez siebie w te produkty (temat odsprzedaży pojawia się w definicji użytkownika końcowego, w art. 2. pkt 11ac Ustawy Produktowej i dotyczy odsprzedaży produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, odsprzedaży opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub odsprzedaży napojów lub żywności w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych - w przedmiotowej sprawie żaden towar nie będzie odsprzedawany). Rozważyć zatem należy przede wszystkim znaczenie pojęcia „wykorzystania na potrzeby własne”.

Niezależnie od powyższego, z najdalej posuniętej ostrożności, Spółka wskazuje, że:

- 1) hotele prowadzą działalność w następującym zakresie:
  - a) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom korzystającym z noclegu na miejscu,
  - b) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom korzystającym z noclegu na wynos,
  - c) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej bez dodatkowej odpłatności osobom korzystającym z noclegu (w ramach opłaty za nocleg) na miejscu,
  - d) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej bez

dodatkowej odpłatności osobom korzystającym z noclegu (w ramach opłaty za nocleg) na wynos,

- e) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom niekorzystającym z noclegu na miejscu,
  - f) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie osobom niekorzystającym z noclegu na wynos,
- 2) restauracje prowadzą działalność w następującym zakresie:
- a) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie klientom restauracji na miejscu,
  - b) oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej odpłatnie klientom restauracji na wynos.

Zwracam jednocześnie uwagę, że wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w żadnym miejscu nie zawierał stwierdzenia, że hotele oraz restauracje „oferują produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” ale, że „oferują napoje lub żywność pakowane przez nie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” - jest to na gruncie art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej zupełnie odmienna kategoria działania i wyklucza możliwość zakwalifikowania działań podejmowanych przez hotele oraz restauracje jako odsprzedaż towarów (produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych).”

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„W ocenie Spółki nie jest ona zobowiązana do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej od hotelów oraz restauracji, ponieważ nie stanowią oni użytkowników końcowych w rozumieniu tej ustawy.

Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 11 ac Ustawy Produktowej, przez „użytkownika końcowego” rozumie się podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Z całą pewnością, w przypadku nabycia opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego i następnie jego użycia zgodnie z jego przeznaczeniem poprzez zapakowanie w nie napojów lub żywności dochodzi do utraty samoistnego charakteru tego opakowania, a zatem nie może być mowy o jego dalszej odsprzedaży. W takim przypadku dokonywana jest sprzedaż napojów lub żywności w opakowaniu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, a nie odsprzedaż opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego.

Bardziej problematyczne jest pojęcie wykorzystania opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego na potrzeby własne - przede wszystkim ze względu na brak jego ustawowej definicji. Bronić można tezy, że hotele oraz restauracje wykorzystują opakowania na

potrzeby własne - opakowania umożliwiają im prowadzenie zamierzonej działalności gospodarczej, gdyż bez takich opakowań nie mogłyby one oferować napojów lub żywności na wynos.

Interpretacja taka nie służyłaby jednakże celowi wprowadzonej regulacji (budowanie świadomości ekologicznej użytkowników końcowych poprzez zastosowanie bodźców fiskalnych i docelowo umożliwienie im wyboru opakowań alternatywnych) - w praktyce mogłoby bowiem dojść do uznania, że mamy do czynienia z „użytkownikiem końcowym” na więcej niż jednym szczeblu obrotu, a tym samym dwukrotnego naliczenia opłaty:

- 1) na płaszczyźnie Spółka - restauracja/hotel (oferowanie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej będących opakowaniami) oraz jednocześnie
- 2) na płaszczyźnie restauracja/hotel klient restauracji/hotelu (oferowanie napojów lub żywności pakowanych przez restaurację/hotel w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do Ustawy Produktowej będące opakowaniami).

Zastosowanie przez ustawodawcę terminu „użytkownik końcowy”, a nie „użytkownik”, sugeruje, że opłata powinna zostać pobrana jednorazowo i to dopiero na ostatnim szczeblu obrotu. Dodatkowo na uwadze mieć należy wchodzący w życie dnia 1 lipca 2024 r. obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorcę dostępności opakowań alternatywnych, które pozwolą uniknąć użytkownikowi końcowemu obowiązku poniesienia dodatkowej opłaty. Wpływ „użytkownika końcowego” na kształtowanie wysokości swojego wydatku w związku z zakupem byłby istotnie ograniczony w przypadku uznania, że restauracja/hotel także jest „użytkownikiem końcowym”, gdyż opłata ponoszona przez restaurację/hotel byłaby amortyzowana w cenach wszystkich napojów oraz żywności, bez względu na wybory dokonane przez klienta restauracji/hotelu.

Wykładnia celowościowa prowadzi zatem do wniosku, że przez pojęcie „wykorzystania na potrzeby własne” rozumieć należy sytuację, w której wykorzystanie nie zaspokaja, nawet pośrednio, potrzeb jakiegokolwiek innego podmiotu. W przypadku działalności restauracji/hotelu dochodzi do odpłatnego zaspokojenia potrzeb klienta restauracji/hotelu, a zatem nie można uznać restauracji/hotelu za „użytkownika końcowego”.

W uzupełnieniu do wniosku w piśmie z 05 lutego 2024 r. Strona wykazała właściwość Marszałka Województwa Mazowieckiego, wskazując że „Spółka posiada co prawda siedzibę w Y, co sugerowałoby właściwość Marszałka Województwa Podkarpackiego, ale jej działalność handlowa prowadzona jest pod adresem Z - właściwość miejscową ma zatem Marszałek Województwa Mazowieckiego - w załączeniu przedkładam wyciąg z umowy najmu powierzchni biurowych i magazynowych potwierdzający, że Spółka prowadzi działalność na obszarze właściwości Marszałka Województwa Mazowieckiego.”

Spółka sprecyzowała również swoje pytanie „Czy Spółka jest zobowiązana w opisanym we wniosku stanie faktycznym do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej od hotelów i restauracji?” oraz stanowisko w sprawie wskazując, że: „W ocenie Spółki nie jest

ona zobowiązana do pobierania opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 Ustawy Produktowej od hotelów i restauracji w opisanym we wniosku stanie faktycznym, ponieważ nie stanowią oni użytkowników końcowych w rozumieniu tej ustawy i to niezależnie od tego, czy oferują swoim klientom pakowane przez nie napoje lub żywność odpłatnie, czy nieodpłatnie, na miejscu, czy na wynos.”

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 z późn. zm.).

Artykuł 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej wskazuje, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Produktami takimi, zgodnie z załącznikiem nr 6 pkt 1 i 2 ww. ustawy są kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka oraz pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:

- a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
- b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
- c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Zgodnie z art. 2 pkt 9e ww. ustawy przez produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych rozumie się produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Natomiast art. 2 pkt 11ac ww. ustawy wskazuje, że użytkownik końcowy to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Jak wskazała Strona jej działalność polega na prowadzeniu działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o opłacie produktowej, będących opakowaniami na rzecz hotelów oraz restauracji, które prowadzą działalność polegającą na oferowaniu swoim klientom napojów lub żywności pakowanych przez nie w te produkty. Strona wskazała również,

że jej zdaniem, na gruncie art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, nie ma znaczenia kwestia formy takiego oferowania, w szczególności czy następuje to w ramach sprzedaży, czy w ramach dodatkowej odpłatności w ramach usługi hotelowej czy restauracyjnej.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że w przypadku gdy hotel lub restauracja oferują napoje lub żywność pakowane przez siebie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy o opłacie produktowej, to jako prowadzący jednostkę gastronomiczną zobowiązani są do pobierania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej od swoich klientów, a nie Strona która dostarcza hotelom/restauracjom te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci pustych opakowań.

W przypadku oferowania posiłku w opakowaniu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, odpłatnie na miejscu lub na wynos, klienci hotelu/restauracji są użytkownikami końcowymi, od których te hotele lub restauracje są zobowiązane pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o opłacie produktowej.

W przypadku świadczenia przez hotel usługi gastronomicznej na rzecz osób korzystających z noclegu, którym wydawane są napoje lub żywność pakowane przez ten hotel w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy o opłacie produktowej, w ramach ceny za nocleg, należy za art. 2 pkt 11ac ww. ustawy uznać te osoby za użytkowników końcowych i wyraźnie wskazać, że to hotele lub restauracje są zobowiązane do pobierania opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ww. ustawy gdyż prowadzący jednostkę gastronomiczną zostali literalnie wymienieni w tym przepisie.

Powyższe oznacza, że jednostka gastronomiczna nie może opakowań jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napojów lub żywności pakowanych przez te podmioty w te produkty, wydawać bezpłatnie klientom jako użytkownikom końcowym. Należy zauważyć, że za niepobranie opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ww. ustawy, takiej jednostce grozi administracyjna kara pieniężna w wysokości do 20 000 zł w myśl art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o opłacie produktowej.

Zatem Strona sprzedając swoje produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych do hoteli i restauracji nie będzie zobowiązana do poboru opłaty, o której mowa w art. 3b ustawy o opłacie produktowej, i nie będzie zobowiązana do jej przekazywania do Marszałka Województwa Mazowieckiego.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.